

وزیر آموزش و پرورش: حضور معلمان در فضای مجازی مدیریت خواهد شد

وزیر آموزش و پرورش گفت: متأسفانه در فضای مجازی شاهد یک ولنگاری هستیم و تاکنون پروتکلی برای حضور معلمان در فضای مجازی تدوین نشده است که به زودی اقداماتی را در این زمینه صورت خواهیم داد. به گزارش «فرز» رضامرد صحرایی، در حاشیه جلسه هیأت دولت افزود: دریافت وجه توسط مدارس دولتی خلاف قانون است و برای آن راه حل هم پیشنهاد شده است در صورت گزارش توسط مردم، تیم‌های نظارتی با آن برخورد می‌کنند.

نویسنده شهیر چک از دنیارفت: میلان کوندرا «بار هستی» را بر زمین گذاشت

میلان کوندرا، نویسنده چک تبار فرانسوی در ۹۴ سالگی پس از یک دوره طولانی بیماری در پاریس درگذشت. او در شهر پرنو چک متولد شد اما در سال ۱۹۷۵ پس از انتقاد از تهاجم شوروی به چکسلواکی در سال ۱۹۶۸ تحت فشار به فرانسه مهاجرت کرد. شهرت او به دلیل سبک خاصی از داستان‌نویسی است که در آن مضامین و شخصیت‌هایی بین واقعیت‌ها و تخیل و دنیای پرتر تصورات سیستان دارند. شوخی، عشق‌های خنده‌دار (مجموعه داستان)، مهمانی خداحافظی، کتاب‌خنده و فراموشی، سبکی تحمل‌ناپذیر هستی از جمله آثار متعدد اوست که با فراسی ترجمه و منتشر شده است. او با خلق «سبکی تحمل‌ناپذیر هستی» به شهرت جهانی دست یافت. این رمان برای اولین بار به زبان فرانسه و خارج از چکسلواکی به چاپ رسید و در فرانسه با ترجمه پرویز همایون پورباغیان «بار هستی» ترجمه شد.

اولین پرواز گردشگران ایرانی به مصر

وزیر گردشگری مصر گفت که در اولین پرواز ۲۵ گردشگر ایرانی به مصر می‌روند و برنامه سیاحتی شان محدود به سواحل جنوب سینا، تویب و طابا می‌شود. به گزارش پایگاه خبری الفجر مصر، احمد عیسی افزود که کشورش از طریق فرودگاه بین‌المللی بندر شرم‌الشیخ در جنوب مصر و ساحل دریای سرخ، میزبان اولین پروازهای مستقیم از تهران خواهد بود. به گفته وی، از اوایل سال ۲۰۲۳ در خواست‌هایی برای برقراری پروازهای مستقیم میان دو کشور مطرح شده بود. خبرگزاری ایسنا نیز به نقل از فرهاد دویسی، دبیر انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرتی خراسان رضوی، نوشت که با توافق صورت گرفته میان ایران و مصر «تبادل گردشگر میان این دو کشور از شهرهای تهران، مشهد و شیراز به شرم‌الشیخ مصر صورت خواهد گرفت».

افسانه بایگان از عرصه بازیگری خداحافظی کرد

افسانه بایگان، بازیگر باسابقه سینما و تلویزیون در یادداشتی اینستاگرامی نوشت که به دلیل فشارها و قضاوت‌های سختگیرانه، نادیده گرفته شدن فعالیت هنری و حیثیت اجتماعی اش «از عرصه بی‌حرمت بازیگری» کناره‌گیری می‌کند تا آن طوری که گفته «ندک ایام باقی را در آرامشی دور از اجتماع خشمگین» بگذراند. وی اضافه کرد: بنده هیچ تذکر و توبیخی حتی به اشاره مثل ممنوعیت حضور در سینما و... دریافت نکردم.

ر. اعتمادی درگذشت

ر. اعتمادی، نویسنده کتاب‌های پرفروش و عامه‌پسند در ۹۰ سالگی از دنیا رفت. رجبعلی اعتمادی زاده ۳۰ بهمن ۱۳۱۲ در شهر لارستان فارس مشهور به ر. اعتمادی نویسنده و روزنامه‌نگاری بود که به خاطر نوشتن رمان‌های عامه‌پسند و پرفروش عاشقانه شهرت دارد. این نویسنده که بیشتر کتاب‌هایش را با نام مستعار ر. اعتمادی به چاپ رسانده است از اواخر دهه ۵۰ تا اواخر دهه ۷۰ نمی‌توانست با نام خود چیزی را به چاپ برساند اما کی‌های غیرمجاز کارهایش جزء محصولات پرفروش دست‌نفرس‌های حوالی میدان انقلاب بود. «دختر خوشگل دانشکده من»، «برای که آواز بخوانم»، «خوب من»، «دیروز من دیروز تو»، «شاهین خیرنگار حوادث»، «... و از آثار منتشر شده او هستند.

«آخرین سه‌شنبه سال» حکایت درگیری طبقه متوسط است؛ بازنمایی اخلاقیات بحران زده شهر و ندان تهرانی

محمد حسن خدایی

در این تابستان داغ عده‌ای از حرفه‌ای‌های تئاتر اجراهای تازه‌ای به صحنه آورده‌اند. این روزها هنرمندان بیشتری را مشاهده می‌کنیم که در کسوت بازیگر و کارگردان وارد گود شده و مشغول تولید تئاتر هستند. البته از یاد نبریم که سالن‌های نمایش همچنان میزبان حضور خیل عظیمی از آماتورهای تئاتری است و این حضور تازه، حرارت بیشتری به خود گرفته و مخاطبان متنوعی رایه سالن‌ها کشانده است. برای مثال مجموعه ایرانشهر با چهار اجرای تازه، میزبان گروه‌های اجرایی است و تئاتر شهر بعد از گزارزی موفقیت‌آمیز جشنواره عروسکی، از آخرین هفته چندنمایش تازه را برای مخاطبان خویش تدارک دیده است. این هفته بنا بر سنت این چندماهه به یکی از اجراهای قابل‌اعتنای صحنه‌ای می‌پردازیم و نسبت به این اجرا با وضعیت اینجا و اکنون را به مذاقه می‌نشینیم. اجرایی که حاصل همکاری با تاجر به‌ها و جوانان است.

لهاجم شعبانی بعد از همکاری با سیماتیر انداز در نمایش «منو و زولیت» که در سالن نوفل لوشاتو اجرا شد این بار در نمایش «آخرین سه‌شنبه سال» در مقام کارگردان با این هنرمند کار کرده است. این همکاری می‌تواند نشانی باشد از دوستی و اعتمادی که این دو نفر نسبت به یکدیگر دارند و تأثیری که این رفاقت بر اجراهایشان می‌تواند داشته باشد. متن نمایشنامه را شهاب و وهاب مهربان نوشته‌اند که به نوعی وارد ادبیات جنایی است. جنایتی که در یک مجتمع مسکونی شهر تهران اتفاق افتاد و مقتضی مردمان طبقه متوسط شهری است. اینجا با دیگر شاهد مابین بلوک‌های نابیدای قدرت، اما در نهایت با نمایشی مواجه می‌شویم که دچار لکت و محافظه کاری شده و در ذهن مخاطبان، همچون کلاف‌سردرگمی از روابط لاینحل و نامکشوف باقی می‌ماند. آشکار کردن فساد در سطح بالاتری از افراد که نهادها، شرکت‌ها و سازمان‌ها را در برگیرد، احتیاج به اطلاعات دقیق و مستدل و همچنین آگاهی از اقتصاد سیاسی این روزهای ایران دارد. به نظر می‌رسد نمایشنامه نویسان جوان این نمایش، در اینجا تحقیق چندانی در رابطه با فساد ساختاری و ریشه‌های آن در جامعه‌ای مثل ایران ندارند و با افرادی که در این زمینه کار پژوهشی کرده و آگاه هستند مشاوره‌ای نداشته‌اند. در نتیجه می‌توان

حسد زد که فرجام درام جنایی که وجه اجتماعی و سیاسی ماجرا را چندان جدی نمی‌گیرد چیست. در اینجا جنایت در سطح فردی باقی می‌ماند و هیچ‌گاه معلوم نمی‌شود چه نهادی پر قدرتی فی‌المثل از حذف فیزیکی یک خبرنگار سود می‌برند. «آخرین سه‌شنبه سال» برای عبور از محدودیت‌های ممیزی، به ابهام روی آورده و از این باب، تلاش ندارد که بیش از این افشاگری

کنند. البته می‌توان این نکته را گوشزد کرد که بهتر است این قبیل درام‌های جنایی بر همان ریشه‌های روانشناختی قاتل و مقتول اکتفا نکنند و وارد حوزه‌های دیگری چون فساد سیستماتیک و نقش سازمان‌ها و ساختارهای پر قدرت منطقه‌ای و بین‌المللی در این تنگنا نشوند اگر که توان افشاگری و روشنگری توأمان فساد را در خود نمی‌یابند. اما تمامی این مسائل با اجرایی کامیاب تماشایی و روپرو هستیم که عنصر تعلیق را کنار نمی‌گذارد و ریتم درونی اثر را به خوبی رعایت می‌کند. از این منظر این اجرا حرکت رو به جلویی است برای الهام شعبانی. دور شدن از فضای مونولوگ محور نمایش «بی‌چیزان‌گان» و بازنمایی تنش‌های هر روزه مردمان طبقات متوسط شهری به میانجی دیالوگ‌های دراماتیک.

طراحی صحنه قرار است دو فضای مجزای با تاز دهد. یک فضا مجتمع مسکونی است که در انتهای صحنه، در دو طبقه به چهار قسمت تقسیم شده و زندگی خصوصی شخصیت‌ها را نمایان می‌کند. یک فضا در جلوی صحنه مربوط است به مکان بازی جوئی و بازی پرس. اجرا مابین این دو فضا در جریان است و مدام لحن و فضا سازی‌هایش تغییر می‌کند. از این منظر می‌توان طراحی صحنه امیر حسین دوانی را از نقاط مثبت این

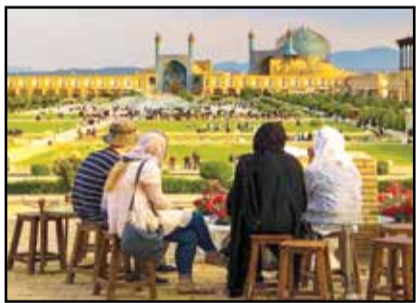
در مجموع می‌توان اجرای «آخرین سه‌شنبه سال» را متوسط و محافظه کارانه دانست زیرا با آنکه اشاراتی هر چند مبهم بر فساد سازمان یافته می‌شود، اما همچنان کفه ترازو بر پنهان کاری و ابهام است. اینجاست که به لحاظ شکلی و محتوایی، اجرا میان سیاسی بودن یا نبودن سرگردان می‌ماند و به استعاره پناه می‌برد و وضع موجود را باز تولید می‌کند

نمایش دانست و در خدمت سیاست اجرا. اما گاهی در صحنه‌های بازجویی که به تاریکی و تمرکز حداکثری احتیاج است، در معرض دید بودن فضای مجتمع مسکونی، به فضا سازی نمایش آسیب می‌زند. تفکیک مکان در مجتمع مسکونی به چهار قسمت، یادآور نمایش «سوم ماه می» به کارگردانی سعید حسنلو است. البته آن نمایش با خطر حوادث سیاسی ۱۴۰۱ اجراهای محدودی داشت و چندان دیده نشد. اما شباهت‌ها بیش از تفاوت‌ها است و به نظر می‌آید هر دو نمایش با تقسیم کردن فضا به چهار قسمت، در تلاش بوده و هستند که نوعی تفاوت مکانی و زمانی را موکد کنند. گویا اینکه سعید حسنلو واقعیت صحنه‌ای را بار دیگر از طریق تصویر، بازنمایی می‌کرد تا رابطه پر تنش واقعیت و تصویر را بار دیگر از طریق صحنه تئاتر بحرانی کند.

به لحاظ بازی‌های می‌توان از بازی خوب بازیگران مثال زد. امین میری در نقش باز پرس اداره آگاهی، به نسبت توانسته ایفاگر این شخصیت پیچیده باشد. البته دوری او از صحنه تئاتر که با کرونای همراه شد کامیاب تأثیری بر کیفیت اجرایش گذاشته اما همچنان یکی از بازیگران خوب این نمایش امین میری است که در صحنه‌های بازجویی، در خشان ظاهری می‌شود. برای مثال مواج‌هایش با آیه کیان پور در اداره آگاهی، از بهترین صحنه‌ها است. جایی که رابطه با جو و مهمتم، از هر نوع عطفوت انسانی خالی شده و مدار تحکم و فرمانبرداری می‌گردد. سیما تیرانداز نقش زنی ساده لوح و ادایی را ایفا می‌کند. چرخش انتهای روایت، سوبه متفاوتی از این شخصیت چند وجهی را نمایان کرده و به نمایش گذارد. البته اجراهای متعددی که با فاصله کم در این چندماه از او شاهد بودیم، گاهی شباهت‌ها و تکرارهایی را با اجراهای قبلی این بازیگر گریزناپذیری می‌کند اما تلاش سیماتیرانداز دوری از کلیشه‌هاست اینجاست تا حدودی توانسته از نمایش «۶۵۷» شهرام گیل آبادی فاصله گرفته و به منطق روایی اثر نزدیک شود.

در نهایت می‌توان اجرای «آخرین سه‌شنبه سال» را متوسط دانست. چرا که تا حدودی به محافظه کاری تن داده و نتوانسته از محدودیت‌هایی که در مسیرش بوده، بیش از انتظار عبور کند. وقتی یک درام جنایی که سوبه‌های سیاسی دارد در ساحت روانشناسی باقی بماند و توان تاباندن تور بر دهلیرهای تاریک فساد سیستماتیک را نداشته باشد، محافظه کاری اجتناب‌ناپذیر است. با آنکه اشاراتی هر چند مبهم بر فساد سازمان یافته می‌شود اما همچنان کفه ترازو بر پنهان کاری و ابهام است. اینجاست که به لحاظ شکلی و محتوایی، اجرا میان سیاسی بودن یا نبودن سرگردان می‌ماند و به استعاره پناه می‌برد و وضع موجود را باز تولید می‌کند.

بسیاری از تور اپراتورهای خارجی، ایران را از فهرست مقاصد سفر خارج کرده‌اند

نماید مبنای کار ما این باشد که مثلاً ۱۰۰ هزار نفر از عراق به ایران بیایند و این آمار برای ما کفایت کند و باقی بازارهای گردشگری را تعطیل کنیم. پور فرج گفت: تور اپراتورهای سال ۱۳۹۸ در بحران به سر می‌برند و بسیاری از آن‌ها دیگر توان ادامه دادن پس از چهار سال رکود گردشگری را ندارند. لازم است در این باره دولت همراهی و همکاری بیشتری داشته باشد تا دوباره ایران به فهرست مقاصد سفر بازگردد.

دارد ما ذهنیت‌های پیش آمده را پاک کنیم. پور فرج افزود: در حال حاضر بسیاری از تور اپراتورهای خارجی، ایران را از فهرست مقاصد سفر خارج کرده‌اند و این نگرانی وجود دارد که اگر این رویه طولانی شود، پس از مدتی، دیگر نامی از ایران در بین مقاصد سفر آورده نشود. اما امیدواریم با گردهمایی تور اپراتورهای جهان، رفت و آمدها را دوباره از سر بگیریم و بازار ایران را برگراندیم، تمام هم‌خود را در این مسیر می‌گذاریم. رئیس هیأت مدیره جامعه تورگردانان ایران درباره آمارهایی که از ورود گردشگران خارجی به ایران داده می‌شود، اظهار کرد: واقعیت آن است که تعداد سفر گردشگران خارجی به ایران خیلی کم شده است. البته از کشورهای همسایه به ویژه عراق برای زیارت به ایران می‌آیند، حال ممکن است چند روزی هم به شمال ایران بروند، ولی بحث مادر باره «گردشگر» است. آن سفرها معمولاً به هدف زیارت انجام می‌شود که شاید بخشی از آن جنبه توریستی داشته باشد. بحث ما هم این نیست که آن‌ها به چه منظوری و چرا به ایران می‌آیند. موضوع این است ما گردشگرانی را که در حال سفر در دنیا هستند و به ایران نمی‌آیند باید به ایران بیآوریم تا شرایط را از نزدیک ببینند.

ببینند، متقاعد خواهند شد و خودشان برای کشور ما تبلیغ خواهند کرد. البته با توجه به وقایع اخیر برخی از این شرکت‌ها و تور اپراتورهای گردشگری نگرانی‌هایی درباره سفر به ایران دارند که مطمئنیم اگر دولت همراهی کند، این گردهمایی به خوبی برگزار خواهد شد. پور فرج تأکید کرد که «بزرگاری این گردهمایی به همکاری دولت در زمینه صدور ویزا و حمایت‌های مالی نیاز دارد» و ادامه داد: در دهه ۸۰ وقتی این گردهمایی برای حدود ۱۳۰ نفر از اپراتورهای بزرگ جهان برگزار شد، حدود ۷۵۰ میلیون تومان هزینه داشت، اما الان برگزاری چنین گردهمایی‌ای حدود چهار و نیم میلیارد تومان هزینه دارد، که اگر دولت کمک نکند دیگر نباید توقع برقراری ارتباط‌های بین‌المللی توریستی و ورود گردشگران خارجی به ایران را داشته باشد. او بیان کرد: تور نیست فقط در آمدزایی به همراه ندارد، بلکه امنیت را به هم به دنبال خواهد داشت. هر چقدر تور نیست به یک مقصد بیشتر سفر کنند آن مقصد امنیت بیشتری دارد و اصولاً امنیت باعث گسترش رفت و آمد می‌شود. ضرورت

معاون گردشگری خبر داد

بررسی لغو یک طرفه روادید ایران با ۶۰ کشور

در حالی که رئیس جامعه تورگردانان ایران درباره حذف تدریجی نام ایران از فهرست مقاصد سفر هشدار می‌دهد، معاون گردشگری کشور از بررسی طرح لغو یک طرفه روادید ایران با ۶۰ کشور خبر داد. به گزارش ایسنا، بنا بر اظهارات علی اصغر شالیبافان، این طرح از سوی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی پیشنهاد شده که توسط وزارت امور خارجه و نهاد‌های ذی‌ربط در حال بررسی است و تصمیم‌گیری برای اجرای

سال گذشته نیز عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، از برنامه‌ریزی برای لغو روادید ایران با برخی کشورها خبر داده بود. باور معاون گردشگری این وزارتخانه نیز بر آن است که «گردشگری با لغو روادید از خود تحریمی نجات پیدا می‌کند». علی اصغر شالیبافان در دی ماه سال ۱۴۰۱ گفته بود «این طرح با کم‌ترین مقاومت، روندی رو به جلوراطمی می‌کند». بیشتر از یک دهه پیش نیز، طرح لغو روادید ایران با ۶۰ کشور از سوی سازمان وقت (وزارت کنونی) میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به وزارت امور خارجه پیشنهاد شده بود که در آن مقطع زمانی، تأکید وزارت امور خارجه بر لغو دو طرفه ویزا با آن کشورها بود.